

யோபு: வேதாகமத்தில் மிகவும் பொறுமையான மற்றும் பொறுமையற்ற மனிதர்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: 1-11, 32-42.

தலைப்பு

யோபு என்ற புத்தகம் அதன் மையமான பாத்திரத்தைக் கொண்டு பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இதன் தோற்றகால எபிரெயப் பெயரானது “துன்புறுத்தப்பட்ட ஒருவர்” என்று அர்த்தப்பட்டது.

பின்னணி

யோபின் புத்தகம் யூத்தவக் கவிதைப் புத்தகங்களில் முதலாவதாக உள்ளது. இது நீதிமொழிகள் மற்றும் பிரசங்கி என்ற புத்தகங்களுடன் “ஞான இலக்கியம்” என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்தப் புத்தகம் ஒரு உருவக/புனைவு நூல் அல்ல. யோபு என்பவர் ஒரு வரலாற்றுப் பாத்திரமாயிருக்கின்றார் (எசேக்கியேல் 14:14; யாக்கோபு 5:11). அவர் நாளைய தலைப்புச் செய்திகளில்கூட இடம்பெறக்கூடிய ஒரு கேள்வியுடன் போராடியவராய் இருக்கின்றார்: “நான் என் வாழ்நாள் முழுவதையும் தேவனைச் சேவிப்பதில் செலவிட்டிருந்தும் பயங்கரமான விஷயங்கள் எனக்குச் சம்பவிப்பது ஏன்?”

இந்தப் புத்தகம் மிகவும் பழையமையானதாக, ஒருவேளை இப்போது இருப்பவற்றிலேயே மிகவும் பழைய புத்தகமாக உள்ளது. இதில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது முற்பிதாக்களின் மதமாகும் (1:5). யோபு அனேகமாக ஆபிரகாமின் காலத்தில் வாழ்ந்தவராய் இருக்கலாம்.

இந்தப் புத்தகத்தை இதன் நவீன மொழிபெயர்ப்பில் கண்ணோக்குங்கள். முதல் இரண்டு அதிகாரங்களும் கடைசி அதிகாரத்தின் பெரும்பான்மையான பகுதிகளும் உரைநடையில் உள்ளன; இப்புத்தகத்தின் நடுப்பகுதி (முப்பத்து ஒன்பது அதிகாரங்களுக்கும் மேற்பட்டபகுதி) கவிதையில் உள்ளது. யோபுவுக்கும், அவருக்கு “ஆறுதல்கூற” வந்தவர்களுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற கலந்துரையாடல் கவித்திறன் கொண்டதாக இருப்பதில்லை. பேச்சாளர்களின் முறைப்படியான வரிசை, அடுக்குமொழிநடை, மற்றும் பிறருடைய பிரசன்னம் (32:2முதல்.) ஆகியவை திட்டமிட்ட ஒரு பொதுப்பட்டிமன்றத்தை, ஒரு வேளை (முன்னரே) எழுதிவைக்கப்பட்ட உரைகளைக் (13:26) கருத்தாகத் தெரிவிக்கின்றன. உரைகள் எழுதப்பட்டிருந்தால், யாரேனும் ஒருவர் அறிமுகத்தையும் முடிவுரையையும் அவற்றுடன் சேர்த்தார் என்றாகிறது. யூதர்களின் தல்முத் என்ற புத்தகம், இதை எழுதியவர் மோசே என்று குறிப்பிடுகிறது. நமக்குப் பக்திவிருத்தியூட்டுவதற்காகத் தேவன் இப்புத்தகத்தைப் பாதுகாத்துள்ளார் என்பதை நாம் உறுதியாக அறிகின்றோம் (ரோமர் 15:4).

அடுக்குமொழிநடையானது பங்கேற்பாளர்களின் விவாதங்களைப்

பின்பற்றுவதைக் கடினமாக்குகிறது, ஆனால் பிரதான சிந்தனை தெளிவாக உள்ளது: யோபின் “நண்பர்கள்” யோபுவுக்கு நேர்ந்த சோதனைகள் யாவும் அவரது பாவத்தின் விளைவுதான் என்று கூறுகின்றனர், அதாவது நீதிமாண்கள் இவ்வளவாகத் தண்டிக்கப்படுவதில்லை - மற்றும் யோபு தமது பாவத்தை ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்றால், அவர் மாய்மாலம் என்ற பாவத்தையும் கூட்டிக்கொண்டார் என்று கூறுகின்றனர். யோபுவோ, தமக்கு நேர்ந்த துன்பங்கள் தமது சொந்தப் பாவங்களால் நேர்ந்தவை அல்ல என்று வலியுறுத்துகின்றார். அவர் தமது குற்றமீன்மையைக் கூறி இறைஞ்சுவதுடன், குற்றமற்றவர்கள் துன்பறுகையில் துன்மார்க்கர் செழித்திருத்தல் என்பது அடிக்கடி நடைபெறுகிறது என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இப்புத்தகத்தின் முடிவில், யோபுவின் அடிப்படை நிலைப்பாடு சரியானதாக உள்ளது என்று தேவன் கூறுகின்றார் (42:7).

சிலர், எலிகூ என்பவர் தேவனுடைய பூமிக்குரிய அல்லது வானத்திற்குரிய செய்தியாளர் என்று நினைக்கின்றனர். இதற்கு, இப்புத்தகத்தின் முடிவில், தேவன் எலிகூவின் பெயரைக் குறிப்பிடாதிருத்தல் என்பது பலத்த ஆதாரமாக உள்ளது (42:7 முதல்.). இவ்வரலாற்றில் எலிகூவின் உரையானது, இம்முன்று மனிதர்களுக்கும் யோபுவுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற வாக்குவாதத்தில் இருந்து தேவனுக்கும் யோபுவுக்கும் இடையில் நடைபெறும் வாக்குவாதத்திற்கு மாறும் இடமாக செயல்படுகிறது.

வரைகுறிப்பு

- I. யோபுவின் துன்பங்களுக்கான பின்னணி (1, 2).
- II. யோபுவின் துன்பங்கள் பற்றிய கலந்துரையாடல் (3:1-42:6).
 - A. யோபு தமது “நண்பர்களுடன்” கலந்துரையாடுதல் (3-31).
 1. யோபுவின் முறையீடு (3).
 2. முதல் சுழற்சி (4-14).
 - a. எலிப்பாளின் முதல் உரை; யோபுவின் பதில் (4-7).
 - b. பில்தாதின் முதல் உரை; யோபுவின் பதில் (8-10).
 - c. சோப்பாரின் முதல் உரை; யோபுவின் பதில் (11-14).
 3. இரண்டாம் சுழற்சி (15-21).
 4. மூன்றாம் சுழற்சி (22-31).
 - B. எலிகூவின் மாறுதல் ஏற்படுத்தும் உரை (32-37).
 - C. தேவன் சுழற்காற்றில் யோபுவுடன் பேசுதல் (38-41).
 1. தேவன் கேள்விகளை முன்வைக்கின்றார் (38, 39); யோபுவின் பதில் அளிக்க இயலவில்லை (40:1-5).
 2. அதிகமான கேள்விகள் (40:6-41:34); யோபு மனந்திரும்புகின்றார் (42:1-6).
- III. யோபுவின் துன்பத்தினுடைய விளைவு (42:7-17).
 - A. யோபு சரியானவர் என்று நியாயப்படுத்தப்படுகின்றார் (42:7-9).
 - B. யோபு பலன் அளிக்கப்படுகின்றார் (42:10-17).

யோபுவின் புத்தகத்தில் இருந்து பாடங்கள்

யோபு அவரது பொறுமையைக் கொண்டு அறியப்படுகின்றார் (யாக்கோபு 5:11), ஆனால் அவரது விஷயத்தில் “பொறுமை” என்பது “தாழ்மையாக

ஏற்றுக்கொள்ளுதல்” என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. யோபு தமக்கு நேர்ந்ததைத் தாழ்மையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. என்ன நடந்து கொண்டிருந்தது என்பதை அவர் அறியாதிருந்தார்; அவர் ஊக்கம் இழந்தார்; அவர் உரத்த குரலில் வெருட்டிக்கொண்டும் பிதற்றிக்கொண்டும் இருந்தார். நாம் வழக்கமாகப் பயன்படுத்தும் வகையின்படி யோபு பொறுமையற்றவராய் இருந்தார். பின்பு யோபு எவ்வாறு “பொறுமை” உள்ளவராய் இருந்தார்? இவ்விடத்தில் “பொறுமை” என்பது “சகிப்புத் தன்மை” அல்லது விட்டுக்கொடுக்க மறுத்தல் என்று அர்த்தப்படுகிறது. யோபு உண்மையில், “எனக்கு என்ன நேர்ந்தாலும், நான் தேவனுடனே தங்கியிருப்பேன்!” என்று கூறினார் (1:21; 2:10). சில வேளைகளில் நாம் யாவருமே ஊக்கம் இழந்து விடுகின்றோம்; அசைக்க இயலாத உறுதிப் பாட்டைத் தேவனிடம் கொண்டிருத்தல் என்பது நமது வாழ்வின் மாபெரும் தேவையாக உள்ளது (யாக்கோபு 5:10, 11).

துன்புறுதல் (ஏன்?) என்ற கேள்விக்கு யோபுவின் புத்தகத்தில் உள்ள பதிலானது உங்களை ஏமாற்றும் அடையச் செய்யலாம். “ஏன்?” என்ற யோபுவின் கேள்விக்குத் தேவன் ஒருக்காலும் பதில் அளிப்பதில்லை, அதற்குப்பதிலாகத் தேவன் யோபுவினால் பதில் அளிக்க இயலாத, இயற்கையைப் பற்றிய பல கேள்விகளைக் கேட்கின்றார். யோபு காணக்கூடிய மற்றும் தொடக்கூடிய விஷயங்களைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ள இயலாது என்றால், அவர் ஆவிக்குரிய விஷயங்களை எப்படிப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்? என்பதே இங்கு கருத்தாகக் காணப்படுகிறது. தேவனுடைய நோக்கங்களை நாம் புரிந்து கொள்ள இயலாது என்பதால், நாம் விஷயங்களைத் தேவனுடைய கரங்களில் விட்டுவிட்டு, அவர்மீது நம்பிக்கையுடன் இருக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நாம் இவ்வாறு செய்தால், விஷயங்கள் யாவும் யோபுவுக்குச் சரியானவைகளாய்த் திரும்பியது போன்றே, நமக்கும் சரியானவைகளாகத் திரும்பவும் (ரோமர் 8:28). இது அறிவுப்பூர்வமாகத் திருப்தியளிக்காததாக இருக்கலாம்; ஆனால் கிறிஸ்தவரின் வாழ்வில் துன்பம் தாக்குகிறபோது, இது ஒன்றுதான் அழியாத ஆறுதல் கொண்டுவரும் பதிலாக உள்ளது.

யோபுவின் புத்தகம் துன்புறுதலுக்குக் கடைசி வார்த்தையாக இருப்பதில்லை; துன்புறுதல்மீது மாபெரும் பாடம் புதிய ஏற்பாட்டில் - நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு, நிறைவான நீதியுள்ள நபர் துன்புறுகையில் - காணப்படுகிறது (எபிரெயர் 2:9, 18; 2 தீமோத்தேயு 2:12).

தேவனைச் சேவிப்பதற்கு நீங்கள் செலுத்தும் விலை என்ன? (யோபு)

யோபுவின் புத்தகத்தைப் பல படிநிலைகளில் படிக்க முடியும். இது வினோதமான பழக்கங்கள்கொண்ட மிகவும் பழமைவாய்ந்த புத்தகமாக உள்ளது. இது இயற்கையைப்பற்றிக் கூறக்கூடிய மனங்கவரும் விஷயங்கள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. இது அனேகமாக, இன்னமும் நம்மை வாதிக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சனையைப்பற்றிப் போராடுகிற முதல் புத்தகமாயிருக்கலாம்: “நல்ல மனிதர்களுக்கு மோசமான விஷயங்கள் நடப்பது ஏன்?” இது பொறுமையுடன் சகித்திருத்தல் என்ற வேதாகமக் கருத்திற்கான சிறப்பான விவரிப்பாக உள்ளது (யாக்கோபு 5:11).

நாம் இப்புத்தகத்தை நமது வாழ்வு முழுவதையும் தொடுகிற படிநிலைகளில் படிப்போமாக.

I. ஆழமான படிநிலை: ஆவிக்குரிய உலகத்தின் செயல்களுக்குள் ஒரு பார்வை.

A. இந்தப் புத்தகம் எல்லாவற்றையும் நமக்குக் கூறுவதில்லை, ஆனால் இது பூமியில் நடப்பவற்றின்மீது செயல்தாக்கம் ஏற்படுத்தும் வகையில் பரலோகத்தில் நடப்பவற்றை நாம் காணச்செய்கிறது.

1. பூமியில்: 1:1-5.
2. பரலோகத்தில்: 1:6-12 (1 பேதுரு 5:8ஐக் கவனிக்கவும்).
3. பூமியில்: 1:13-22.
4. பரலோகத்தில்: 2:1-6.
5. பூமியில்: 2:7-10.

B. இவ்வரலாற்றில் இருந்து சில உட்கண்ணோட்டங்கள்:

1. சாத்தான் மற்றும் அவனது செயல் ஆகியவற்றிற்குள் சில உட்கண்ணோட்டங்கள்.

- a. சாத்தான் உண்மையில் நிலவுகின்றான்.
- b. சாத்தான் மனிதனை அழிக்க முயற்சி செய்கின்றான்.
- c. சாத்தான் வல்லமை நிறைந்தவனாக இருக்கின்றான், ஆனால் அவன் சர்வவல்லமை, சர்வவியாபகம், அல்லது சகலமும் அறிந்தநிலை ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பதில்லை (யாக்கோபு 4:7).

2. தெய்வீக செயல்களுக்குள் சில உட்கண்ணோட்டங்கள்.

- a. சாத்தான் செய்கின்றவற்றைத் தேவன் அனுமதிக்கின்றார்; யோபுவுக்கு நடந்தவற்றில் தேவன் செயல்படும் நிலையில் இருந்தார் என்றுகூடக் கூறப்படுகிறார் (42:11). தேவனும் சாத்தானும் ஒரே நிகழ்ச்சியில் ஒரே வேளையில்செயல்பட்டுக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் ஒத்துழைப்பதில்லை; அவர்களின் நோக்கங்கள் முற்றிலும் மாறுபட்டதாக உள்ளன. சாத்தான் யோபுவை அழிக்க முயற்சி செய்கின் றான்; தேவன் யோபுவுக்கு உதவ முயற்சி செய்கின்றார். இவ்விருவரும் ஒருவர் அழிக்கவும், மற்றவர் உதவவும் ஒன்றாக செயல்படும் மற்ற நிகழ்ச்சிகள்: உதாரணத்திற்கு, சிலுவை மற்றும் பவுலின் “சரீரத்தில் இருந்த முள்” (2 கொரிந்தியர் 12:7, 9 ஆகியவற்றைக் காணவும்).

- b. தேவன் ஒருவேளை, யோபுவின் மேட்டிமைப் பிரச்சனைக்கு உதவ முயற்சி செய்திருக்கலாம் (33:17; 42:5, 6 ஆகியவற்றைக் காணவும்).

C. இடர்ப்பாடு வருகிறபோது, அது நேரடியாகத் தேவனிடத்தில் இருந்து வருவதில்லை என்பதை நாம் புரிந்துகொள்வது அவசியமாய் இருக்கிறது. தேவன் அந்த நிகழ்ச்சியை நாம் மேன்மையான மக்களாகும்படிக்குப் பயன்படுத்தக்கூடும் என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்வது அவசியமாயிருக்கிறது!

II. ஆழமானவரின் படிநிலை: நாம் தேவனைச் சேவிக்கின்றோம்.

A. தேவனுக்கும் சாத்தானுக்கும் இடையிலான கருத்துப் பரிமாற்றத்தில், சீழாக இருக்கும் ஒரு ஆய்வுப்பொருள் உதயமாகிறது; மனிதன் சுயநல நோக்கம்இன்றி தேவனைச் சேவிப்பானா?

1. ஒவ்வொரு மனிதனும் தேவனைச் சேவித்தல் என்ற நிலைக்கு வரும் போது, தனக்கென ஒரு விலையைக் கொண்டுள்ளான் என்று சாத்தான் நம்புகின்றான் (1:10, 11; 2:4). எல்லாரும் இல்லையென்றாலும், பெரும்பான்மையானவர்கள், தேவனைச் சேவிப்பதில் இருந்து கிடைக்கும் ஆதாயத்திற்காகவே - உலகப் பிரகாரமான செல்வம், மகிழ்ச்சியான குடும்பம், நல்ல ஆரோக்கியம் அல்லது வேறு ஏதாவது கிடைக்கும் என்பதற்காகவே - அவரைச் சேவிக்கின்றனர் என்று அவன் நினைத்தான், மற்றும் அவர்கள் அந்த ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளாதல் நின்றுபோனால், அவர்கள் தேவனை விட்டுப் புறம்பே திரும்பிவிடுவார்கள் என்றும் சாத்தான் நினைத்தான்.
2. யோபுவின் நண்பர்கள் தங்களின் விசுவாசத்தை அவ்வாறு குறிப்பிடவில்லை; ஆனால் அவர்கள் இன்னமும், ஒருவர் தம் வாழ்வில் விரும்புகின்றவற்றைப் பெறுவதற்குத் தேவனைச் சேவிக்கலாம் என்றும், ஒருவர் வாழ்வில் தாம் விரும்புகின்றவற்றைப் பெறாது இருந்தால், தேவனுடன் அவர் கொண்டுள்ள உறவில் ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்றும் நம்பினார். இதே தத்துவக்கருத்தில் வளர்க்கப்பட்டிருந்த யோபுவும், “நியாய மில்லை! நியாயமில்லை!” என்று கதறினார்.
3. “ஆரோக்கியமான மற்றும் ஐசுவரியமிக்க சுவீசேஷத்தில்” சாத்தானின் செல்வாக்கு இன்னமும் காணப்படக்கூடும்: “தேவனைச் சேவியுங்கள் (மற்றும் எங்களுக்குப் பணம் அனுப்புங்கள்), அப்போது நீங்கள் விரும்புகின்ற யாவற்றையும் தேவன் உங்களுக்குக் கொடுப்பார்!”
4. நாம் இதே வலையில் விழக்கூடும். நாம் அடிக்கடி, “தேவனைச் சேவியுங்கள், அப்போது நீங்கள் மகிழ்வான வாழ்வை, மாபெரும் திருமணங்களை மற்றும் நிதிநிலையில் வளமான சூழ்நிலையைக் கொண்டிருப்பீர்கள்” என்கிறோம்.
 - a. கிறிஸ்தவமானது எந்த வாழ்வையும் உயர்த்தக்கூடும்; ஆனால் இது மாத்திரமே நமது சிந்தனை அடைந்திருக்கக் கூடிய தொலைவாயிருந்தால், நமது சிந்தையில் சந்தேகத்தை நடுவதற்குச் சாத்தானுக்கு நாம் நமது சிந்தையை விரிவாய்த் திறந்து கொடுத்தவர்களாய் இருப்போம்.
 - b. யோபுவுக்கு நடந்ததைப்போன்று, உலகமே நம்மீது விழும் போது என்ன நடக்கிறது? நாம் மதிப்புமிக்கவையாக பற்றிக்கொண்டுள்ள யாவும் நம்மிடத்திலிருந்து எடுக்கப்படும்போது இன்னும் நாம் தேவனைச் சேவிப்போமா?

B. தேவனைச் சேவித்தல் என்பது சரியானதாக இருப்பதால் நாம் அதைச் செய்ய வேண்டும்! இதை உணர்ந்தறிய யோபுவுக்கு நாற்பத்து இரண்டு அதிகாரங்கள் தேவைப்பட்டன, ஆனால் கடைசியில் அவர், “தேவரீர் சகலத்தையும் செய்ய வல்லவர்; நீர் செய்ய நினைத்தது தடைபடாது என்பதை அறிந்திருக்கிறேன்” என்று, அதாவது உண்மையில், “நீர் தேவனாயிருக்கிறீர், அந்தக் காரணத்திற்காகவே நான் உம்முன் பணிகின்றேன், வேறு எதற்காகவுமல்ல” என்று கூறினார் (42:2). தேவன்மீது நாம் பற்றுறுதி கொண்டிருக்க அவர் பாத்திரராயிருக்கிறார்! இது கடினமானதாயிருக்கிறது, ஆனாலும் இது சரியானதாயிருக்கிறது!

முடிவுரை

தேவனைச் சேவிப்பதற்கு நாம் விலை எதையாவது கொண்டிருக்கின்றோமா? இது நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்ளத் தகுதியான கேள்வியாக உள்ளது.